

SUSANNE WHITTINGHAM

Trylleri med pakkebånd

Udstillingen kan ses frem til den 4. marts 2007

**VEJEN
KUNST
MUSEUM**

Susanne Whittingham gæstede Vejen Kunstmuseum i august 2002 i forbindelse med byens open-by-night arrangement. Da købte museet den fine 'pindsvinekurv', der siden har stået i Publikumsrummet, og bestilte ved samme lejlighed to siddepuder (ses nedenfor trappen med de trekantede kurve), som Susanne Whittingham har specialfremstillet til stedet samt slutteligt en papirkurv.

Susanne Whittingham er selvlært. Om den spæde begyndelse har hun fortalt: *"Glæden ved at flette oplevede jeg allerede i børnehaven. Vi fik udleveret nogle stykker papir med ridser, som man kunne flette kulørte papirstrimler ind i og derved danne forskellige mønstre, der var dybt fascinerende. Senere lærte jeg at flette julehjerter, ren magi, selv om det nu forekommer enkelt og selvfølgelig. Så kom strimmelstjerne, motorisk vanskeligt, men lyksageligt. ... Jeg er konstant på jagt efter spændende ting fra fjerne lande, med nye udfordringer. Hvordan mon det er skruet sammen, kan det kopieres, kan jeg selv finde på mere? Det kan jeg næsten altid. Jeg er blevet særlig glad for en østlig teknik, hvor man fletter i tre retninger og danner seks- og trekantede former, mønstrene bliver romber, stjerner og trapper."*

Fra fascinationen og udforskningen af origami, den japanske papirfoldning, bevægede hun sig via en bog om spånplet over i en perfektionering af sin helt egen udnyttelse af plastpakkebånd. *"Møjsommeligt selvlært har jeg flettet og flettet og flettet, år ud og ind. Høje forvoksede kurve eller søjler, skulpturelle kurve eller opbevaringsskulpturer og rent dekorative ting. Alt sammen flettet i plastikstrimler eller omsnøringsbånd, det ækle stads, som man kender fra pakker. Det er en udfordring og fornøjelse at forvandle sådan et ydmygt hademateriale til æstetik. Ved hjælp af forskellige teknikker og mønstre er det muligt at skabe stor variation og skønhed."*

På museet i Vejen har hun været inviteret til at stå for årets "Julekalenderudstilling" 2006-2007. Hver december siden 1995 er en nulevende kunstner blevet bedt om at skabe en dialogudstilling, der både er ude i udstillingsrummet og i 24 særlige udstillingskasser. De er alle lukket den 1. december, men åbnes gradvist i løbet af måneden, hvor i år lidt over 600 skolebørn kommer på besøg for efter aftale at være med til at åben dagens låge.

I "Julekalenderudstillingen" har huseret folk som Pontus Kjerrman, Bjørn Nørgaard, Niels Guttormsen, John Olsen og kvinder som Sigrid Lütken, Lone Høyer Hansen og Lisa Rosenmeier.

I samme ånd som Vejen Kunstmuseums hovedperson, billedhugger Niels Hansen Jacobsen (1861-1941), udforsker Susanne Whittingham på helt uventet vis materialernes muligheder. Han gik som selvlært til keramikken og aflurede den nogle uforudsigelige muligheder. På samme måde har Susanne Whittingham afluret plastik pakkebånd nogle muligheder, som kun de færreste ville have øje for.

Stramt har Susanne Whittingham tilrettelagt forløbet i Vejen. Nedenfor trappen op til særudstillingen hænger serien af store, trekantede kurve udført i blå, grønt og gult pakkebånd. Her kan man tydelig se et udvalg af de mange mønstermuligheder, der kan opstå ved spil mellem forskellige farver og bredder af bånd – for de fleste farver findes i mindst en bred og en smal udgave. Med flet i tre farver kan hun eksempelvis frembringe det kendte 'kassemønster', der bl.a. kan ses i antikkens gamle mosaikgulve.

Det første udstillingsrum er primært viet til julekalenderens 24 kasser – 11 kvadratiske, 11 dobbeltkvadrater og to trippelkvadrater, der tilsammen udgør byggemoduler som Lego-klodser. December 2006 er det blevet til to mure, der mødes i en ret vinkel. Da alle lågerne var lukket stod kalenderen rent sort og hvid med sjove tekster for hver dag. Den sort-hvide kombination er Susanne Whittingham me-

get glad for, og havde valgt netop disse to stærke kontraster i den lange låge til den første december. Her står bl.a. et par sort/hvide flamenco sko, en håndfuld sort-hvide skakbrikker og et sort-hvidt armbånd, som hendes veninde Lisbeth Dauv har specialfremstillet til hende. Lader man blikket glide rundt i rummet, ser man, hvor glad Susanne Whittingham har været for kombinationen af sort og hvidt pakkebånd.

Til hver kasse har Susanne lavet et lille brev, der er specialfoldet af en A4 fotokopi. Den er trykt efter et stykke af hendes flet. Det er en kombination af sort pakkebånd og strimler af aviser fra hele verden. Susanne Whittingham har de seneste år været bosat i en lys lejlighed i det åbne boligområde, Vollsmose, udenfor Odense. Der bor folk fra mange dele af verden, og da hun lavede udstilling på det lokale bibliotek, fik hun øje på de sort-hvide aviser med spændende bogstavornamenter af vidt forskellige slags. Det blev snart til en avisindsamling, og strimlerne blev flettet sammen til multikulturelle værker. Det er dejligt at opleve tamilske og kurdiske børn, der pludselig opdager, at der i brev-papirets typografi er ord, som kun de kan læse!

Ellers rummer kalenderkasserne en kombination af Susannes egne værker og nogle af hendes mange inspirationer – eller blot ting som hun har købt, fordi hun føler sig i familie med dem. Fair-trade butikkerne og udsalg fra den 3. verden rummer tit spændende kurve, der kan igangsætte store projekter. Et næsten kasseret flettet låg, der har fundet plads i kassen til den 5. december, gav stødet til de sekskantede ornamentfelter, der pryder "Ønskehulen" i den bageste udstillings-

sal. Hele vejen gennem udstillingen er der små hilsner til Niels Hansen Jacobsen, og ganske særligt til hans trolde, som Susanne føler sig lidt i familie med. I et interview med journalist Bodil Grue Sørensen (lydfilen findes på hjemmesiden: www.vejenkunstmuseum.dk. Klik på udstillingsomtalen øverst på den danske velkomstsider) fortæller Susanne, hvordan hun mindes oplevelsen af at føle sig som en forpuppet troldeunge. Trolde har fundet plads i en af kalenderens kasser, hvor hun drømte om, at der skulle være en trolde i en æske. Men den slags gammeldags legetøj er ikke til at skaffe i dag. Til gengæld har hendes gode ven, teatermanden Morten Grue, hjembragt en fra Oslo. Den er specialfremstillet af en dygtig norsk dukkemager. Dertil har Susanne i det genstridige pakkebånd flettet to kantede trolde, ligesom hun til højre i den bageste udstillingssal har opstillet tre kurve, som hun kalder "Troldevugger" – den mindste købte Vejen Kunstmuseum tilbage i 2002. På ydersiden er de alle dekoreret med spidse, stikkende 'knolde', der er opstået ved at hun har slået knuder på pakkebåndet.

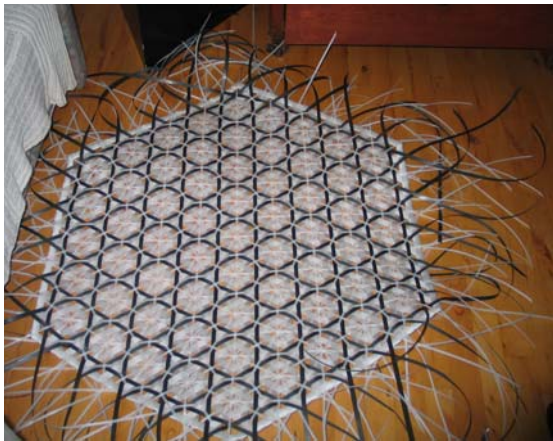
Som noget ganske særligt havde Susanne ønsket sig, at der til udstillingen skulle være et lille, helt sort rum, hvor hun kunne afprøve tanken om at flette lyssøjler i hvidt pakkebånd. Efter en kort snak blev det til en central 'hule' bygget op omkring den bageste udstillingssals to skorstenssøjler. Rummet kalder vi "Kaba'en", da hulen på sin vis minder om det hemmelighedsfulde midtpunkt i Mekka. Dér er blokken beklædt med sort klæde, her er ønskehulen hvid udvendig, og man kan slet ikke komme hele vejen omkring den. Susanne har forsynet hulen med tre indgange – et musehul midtfor, en trappeindgang for små akrobater og en almindelig voksenindgang for "stivnakker og andre ubøjelige". Ind-

< Et kig ind på Susanne Whittinghams reol hjemme i Vollsmose. Her står hendes egne kurve side om side med fletværk fra hele verden.

vendig er hulen sortmalet, og man kan sætte sig til rette på et udvalg af sekskantede hynder, som Susanne har flettet af plastik pakkeband. Med blikket mod vest ser man seks meget forskelligt flettede lyssøjler, der tilsammen flankerer et print af et af gammelt foto, hvor man som en hyldest ser Niels Hansen Jacobsen og hans hustru Kaja sammen med hans skulptur, "En Trolde, der vejrer Kristenkød".

Det er håbet, at Susanne Whittinghams 'leg' kan være med til at åbne folks øjne for form og materiale. I den anledning inddrages et par lærere, der har påtaget sig at sætte 'matematik-ord' på Susanne Whittinghams værker. Med deres indgange til hendes arbejde vil det blive muligt at lære matematik på en helt uventet måde: Gennem grundige studier, der kan aflure hendes flettede former. Læs mere om det projekt på museets hjemmeside.

Høre lydfil med interviewsamtale mellem journalist Bodil Grue Sørensen og Susanne Whittingham. Den ligger på museets hjemmeside under omtale af den aktuelle udstilling.

DATA

Susanne Whittingham

Født den 29. maj 1946 i Ringsted,
bosat i Vollsmose, Odense

Uddannelse

Autodidakt

Udstillinger

Hørvævmuseet, Krengerup, 2000

Plums trælade i Assens, 2000

Willemosemuseet, Assens, 2001

Klosterbakken 2, Odense Domkirke,
efteråret 2001

Med på maj-marked hos Eva Seidenfaden, Vissinggaard, 2001 og to år mere
Klosterbakken 2, Odense Domkirke, 27.3.-7.4. 2002

Deltagelse i årets open-by-night ved Vejen Kunstmuseum, 30. august 2002

Klosterbakken 2, Odense Domkirke, 10.-22. december 2002

Carl Nielsen salen (flade kurve i grøn/blå bånd), Kunstforeningen i Nr. Lyndelse, 2003

Flet i dialog med danske kunstnere, Munkeruphus, Dronningmølle, 4. okt. – 23. nov. 2003

"Stjerneflet" på Odense Bibliotek, 2. december 2002 - 12. januar 2003

Fynsk form på SAK, Kunstbygningen, Svendborg, 18. januar – 15. februar 2004

Villvin Kunsthåndverksmarked, Nordisk Kunsthåndverksbiennale, Risør, Norge, juli 2004,
hvor Susanne Whittingham tildeltes Villvins Hederspris for 2003

TV2, kunstforeningen, 2005

Vollsmose Bibliotek, 2005, interview i lokalavisen "Inde fra Mosen", feb. 2005

Holluf Pile Bibliotek, 2005

Flettekursus i Vollsmose, sommeren 2005

Pilefestival, Moesgaard, Århus, august 2006

Årets julekalenderudstilling, Vejen Kunstmuseum, 1. december 2006 – 18. februar 2007

Litteratur

Susanne Whittingham "Fletninger" i tidsskriftet Håndarbejde i Skolen, feb. 2002, side 6-10

Susanne Whittingham "Mon der er noget inden i?" Håndarbejde i Skolen, nov. 2004, side 16-19

Repræsenteret

På Vejen Kunstmuseum (kurv, siddepuder og skraldespand, nu fordelt i udstillingen)

Hos Morten Grue i butikken "Gjort Folke Kunst", Lille Strandstræde 15, København

